

ността на днешните роми, населяващи едни или други пространствени точки.

Фактът, че в ромския приказен и песенен фолклор е толкова очебийно присъствието на темата за пътя, е показателен и наложителен аргумент за неговото по-детайлно изследване и осветляване. И тъкмо поради това не мога да прикрия неудовлетвореността си от все още девствените територии при изследването на тази тема в собствено автентичния цигански фолклор. Поне засега не са ми известни проучвания, които да разкриват пространствената спецификация на циганина и циганката като персонажи в темата за пътя в митопоетичната и историко-социалната наративност. Няма проучвания, които да търсят аналогии между вещния свят на поелите съдбата си цигани да тръгнат „по друмищата на света“ – приказния или реалния свят. Няма и проучвания, разкриващи връзките между лексикалните, семиотично-семантичните пластове на съвременната ромска вербалност с архаичните и специфицирано лингвистично инкрустираните пластове на подчиненост в циганския език от древни митопоетични традиции в конкретния ракурс, на словесна орнамента и кристализация, в която да рефлектират тогавашните светоусещания и светоотношения към пътя и мобилността в пространството (изобщо, както и в това на живота, историята и т. н.) и времето.

Вероятно, ако по-внимателно се взрем в приказния и песенния фолклор на циганите, бихме могли да открием (разбира се, със съответните условности) нещо от интерпретативните матрици, характеризиращи митологичните концепти на онези страни, региони и етнически общности, във и сред които е протичал ромският исторически преход от прародината Индия до и в Европа.

Така например проблемът за пътя заема важно място в древноиндийския епос, а също и в митопоетичните традиции на Персийската и Османската империя. Той има свои съществени и особени корелати и в митологията на древния Египет, доколкото се е свързвал със символистичната и кабалистичната си значимост във и спрямо всекидневната и обществено-историческата екзистенция на някогашните египтяни. Египетското битие е било битие на странника, на пътешественика, на поелия някакъв, невинаги известен му до края път в пространството на живота, в териториите на този и на отвъд-